

forpligtelse. Det vil sige, at lovens øvrige bemyndigelser til miljøministeren ikke kan udnyttes til at fastsætte kvalitetskrav på nationalt grundlag.

Reglen i miljøbeskyttelsesloven § 14 og regler og vejledninger udstedt i medfør af miljøbeskyttelsesloven og regler udstedt i medfør heraf, foreslås at finde tilsvarende anvendelse for afgørelser om godkendelse af husdyrbrug.

Til stk. 2

Efter husdyrgødningsbekendtgørelsens § 1, stk. 6, finder reglerne i husdyrgødningsbekendtgørelsen ikke anvendelse i det omfang, de strider mod Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes bestemmelser om forebyggelse og bekæmpelse af smitsomme husdyrsygdomme. Reglen er generel, og der skal ikke foretages indberetning til Miljøministeriet i tilfælde, hvor der konstateres smitsomme sygdomme i en besætning, som nødvendiggør, at eksempelvis husdyrgødning ikke kan spredes over større arealer. Miljøministeriet har kendskab til, at reglen i flere tilfælde har været anvendt i forbindelse med, at der er blevet konstateret udbrud af salmonella DT 104 i en besætning. Den generelle regel vil fremover blive videreført i den nye husdyrgødningsbekendtgørelse.

Da en lang række flere husdyrbrug fremover vil skulle opnå godkendelse eller tilladelse efter reglerne i dette lovforslag, indføres i lovforslaget en lignende generel regel om, at Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes veterinærregler ikke finder anvendelse i godkendelser og tilladelser i det omfang, de strider mod Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes bestemmelser om forebyggelse og bekæmpelse af smitsomme sygdomme.

Til § 5

Til stk. 1 og 2

Alle dyrearter er som udgangspunkt omfattet af loven. Miljøministeren bemyndiges i stk. 1 til at bestemme, at visse dyrearter ikke er omfattet af loven. Miljøministeren bemyndiges endvidere efter stk. 2 til at fastsætte regler om, hvilke beregningsfaktorer der skal anvendes ved beregning af dyreenheder for forskellige dyrearter og dyretyper.

Hjemmelen i stk. 1 vil i første omgang blive udnyttet til at fastsætte regler svarende til den liste, der i dag er en del af husdyrgødningsbekendtgørelsen, og som bl.a. udarbejdes i tæt samarbejde med Fødevareministeriet, Plantedirektoratet.

Listen opremsrer de gængse dyrearter såsom svin, kvæg, fjerkræ m.v. og inddeler samtidig disse arter i forskellige dyretyper såsom malkekvæg, kødkvæg el-

ler søer, smågrise til afvænnning, slagtesvin m.v. og fastsætter, hvor mange dyr der skal beregnes pr. dyreenhed. Da produktion af dyr kan være meget varierende, er listen imidlertid ikke udtømmende, hvorfor det har været nødvendigt at fastsætte en række beregningsmetoder i forhold til varierende produktionsmetoder. Da alle former for gødningsanvendelse er underlagt reglerne om harmoni, har det ligeledes været nødvendigt at fastsætte principper og beregningsmetoder for de dyrearter, som ikke specifikt er nævnt på listen.

Den eksisterende liste vil blive videreført som bilag til den nye husdyrgødningsbekendtgørelse, der vil blive udstedt med hjemmel i både miljøbeskyttelsesloven og nærværende lov.

Til stk. 3

Bemyndigelsen tænkes udmøntet på de anmelderegler, der i dag gælder efter husdyrgødningsbekendtgørelsen. Herefter skal landmanden indsende en anmeldelse efter bekendtgørelsens § 29 ved etablering, udvidelse eller ændring af et anlæg, og en anmeldelse efter bekendtgørelsens § 30 ved etablering, udvidelse eller ændring af dyreholdet. Det skal bemærkes, at definitionerne af anlæg i husdyrgødningsbekendtgørelsens § 29 er anderledes end definitionerne efter dette lovforslag, idet den ikke omfatter dyreholdet. I husdyrgødningsbekendtgørelsen er dyreholdet særskilt reguleret i § 30. Efter reglerne i §§ 29 og 30 har landmanden kunnet påbegynde sit projekt, hvis kommunen ikke inden 2 uger har gjort indsigelse herimod, eller hvis etableringen, ændringen eller udvidelsen skulle finde sted i et område, der krævede godkendelse efter husdyrgødningsbekendtgørelsens § 4 (lokaliseringsgodkendelse). Herudover har kommunalbestyrelsen registreret oplysningerne til brug for kommunens tilsynsarbejde. I forbindelse med kravet om VVM procedure for intensive husdyrbrug har materialet tillige med anmeldeskemaet efter samlebekendtgørelsen indgået i amternes behandling af VVM-screeningssagen, hvorfor kommunalbestyrelserne i mange tilfælde har måttet oplyse (gøre indsigelse) ansøger om dette.

Til kapitel 2

Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på hele lovens anvendelsesområde. Det vil sige for alle husdyrbrug, jf. forslaget § 3, nr. 1, selvom disse ikke er omfattet af kravet om tilladelse eller godkendelse i kapitel 3.

Det er absolutte forbud, men der kan efter forslaget gives afslag på ansøgninger eller nedlægges forbud